

การสื่อสารทางการเมือง ค่านิยม ผลประโยชน์ และระบอบ
การเมืองที่ส่งผลการตัดสินใจเลือกของประชาชนให้
นักการเมืองได้รับเลือกตั้ง พื้นที่จังหวัดสมุทรปราการ เขต 2*

Political Communication, Popularity, Advantage and
Political System that Culminate in Public Decision
Making for Politicians to be Elected: A Case Study of
Samut Prakan Province, Zone 2



ภัทรวดี อภิเด่นนภาลัย

Pattaravadee Apidenphalai

มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

Suan sunandha Rajabhat University, Thailand

Corresponding Author. Email: thassanan_kingphut@hotmail.com

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาระดับของการสื่อสารทางการเมือง ค่านิยม ผลประโยชน์ที่ประชาชนจะได้รับจากนักการเมือง ระบอบการเมือง และการตัดสินใจเลือกผู้แทนของประชาชนในการเลือกตั้งทั่วไป 2) เพื่อศึกษาอิทธิพลของการสื่อสารทางการเมือง ค่านิยม ผลประโยชน์ที่ประชาชนจะได้รับจากนักการเมือง และระบอบการเมืองที่มีต่อการตัดสินใจเลือกผู้แทนในการเลือกตั้งทั่วไป การวิจัยนี้ใช้วิธีการวิจัยแบบผสมผสานระหว่างวิธีวิจัยเชิงปริมาณและวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ ในการวิจัยเชิงปริมาณ เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถามจากประชาชนในพื้นที่จังหวัดสมุทรปราการเขต 2 จำนวน 400 คน ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย จำนวนของกลุ่มตัวอย่างคำนวณตามสูตรของยามาเน วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสมการโครงสร้าง ส่วนการวิจัยเชิงคุณภาพ เก็บข้อมูลด้วยการสัมภาษณ์เชิงลึกกับนักการเมืองที่เคยได้รับเลือกตั้งทั้งในระดับประเทศและระดับท้องถิ่นจำนวน 10 คน และนักวิชาการด้านการเมืองอีก 3 คน และวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัยพบว่า 1) การสื่อสารทางการเมือง ค่านิยม ผลประโยชน์ ระบอบการเมือง และการตัดสินใจเลือกนักการเมืองของประชาชนในการเลือกตั้งทั่วไป มีระดับดีมากทุกปัจจัย และ 2) ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกนักการเมืองของประชาชนมากที่สุด คือ ระบอบการเมือง รองลงไปคือการสื่อสารทางการเมือง ผลประโยชน์ที่ประชาชนจะได้รับจากนักการเมือง และค่านิยม ตามลำดับ ซึ่งผลการวิจัยนี้ทำให้ทราบถึงเหตุผล หรือ แรงจูงใจของประชาชนในการเลือกผู้แทน ซึ่งพรรคการเมือง หรือ ผู้สมัครรับเลือกตั้งสามารถนำไปใช้ในการกำหนดยุทธศาสตร์ของพรรคในการหาเสียงเลือกตั้งได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

คำสำคัญ: การสื่อสารทางการเมือง; ค่านิยม; ผลประโยชน์; ระบอบการเมือง; การตัดสินใจ

Abstract

The objectives of this research 1) To study level of political communication, values, perceived benefits, political system, and people's decision to vote for representatives in a general election; and 2) To study the influence of political communication, values, perceived benefits, and political system on people's decision to vote for representatives in a general election. This research utilized a mixed research methodology combining quantitative and qualitative research methods. For the quantitative research part, data were gathered with the use of a questionnaire from 400 people living in Samut Prakan Province Region 2 Area. They were selected by simple random sampling. The sample size was calculated based on Taro Yamane Formula. Data were analyzed with a structural equation model. As for the qualitative research component, in-depth interviews were conducted with 10 politicians, who had won elections at both local and national levels, and 3 academics in the field of politics. Data were analyzed with content analysis.

Research findings showed that: 1) political communication, values, perceived benefits, political system, and people's decision to vote for representatives in a general election were all rated at a high level; and 2) political system had the greatest influence on people's decision to vote for representatives in a general election, followed by political communication, perceived benefits, and values, respectively. These findings provided knowledge on voter motivation. Political parties and candidates can use these findings in determining strategies for more efficient campaigning.

Keywords: Political Communication; Values; Benefits; Political Regimes; Obtaining

บทนำ

การเลือกตั้งเป็นวัฏกรรมทางการเมืองที่คิดค้นขึ้นมาตั้งแต่ศตวรรษที่ 17 เพื่อให้การเปลี่ยนถ่ายอำนาจจากคนกลุ่มหนึ่งไปยังอีกกลุ่มหนึ่งเกิดขึ้นได้อย่างสงบเรียบร้อย โดยไม่ต้องใช้กำลังบังคับเช่นในอดีต ในปัจจุบัน ประเทศประชาธิปไตยทั่วโลกถือว่าการเลือกตั้งเป็นกลไกสำคัญที่ขาดไม่ได้ การเลือกตั้งเป็นเครื่องมือให้มติมหาชนเป็นผู้กำหนดว่า ใครจะบริหารประเทศ และจะนำพาประเทศไปสู่ทิศทางใด นอกจากนั้น กลไกการเลือกตั้งยังมีส่วนให้ประชาชนมีอำนาจในการตรวจสอบ และควบคุมการทำงานของผู้นำประเทศที่ได้รับเลือก ในหลายประเทศ การเลือกตั้งเป็นเครื่องมือที่ใช้ตัดสินความคิดเห็นที่แตกต่างต่อแนวทางการบริหารประเทศเพื่อป้องกันมิให้ความเห็นแตกต่างบานปลายเป็นความรุนแรง (Sawasdee et.al, 2011)

สำหรับประเทศไทยนั้น การเปลี่ยนแปลงการปกครองเป็นระบบประชาธิปไตย ตั้งแต่ พ.ศ. 2475 ได้สร้างระบบการเมืองที่ประชาชนเลือกผู้แทนของตน เข้าไปทำหน้าที่กำหนดนโยบายสาธารณะแทนตน ทั้งในระดับชาติและระดับท้องถิ่น ซึ่งที่ผ่านมาในระดับชาติ ประเทศไทยจัดให้มีการเลือกตั้งในหลากหลายรูปแบบ ทั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร วุฒิสภา รวมถึงการเลือกตั้งตัวแทนในระดับท้องถิ่น เพื่อทำหน้าที่ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แต่อย่างไรก็ตาม คงมีอาจปฏิเสธได้ว่า ในระบบการเมืองไทยยังคงมีระบบอุปถัมภ์ และระบบเครือญาติที่ส่งผลกระทบต่อการเลือกตั้ง และยังคงฝังรากลึกมากกว่า 86 ปี ซึ่งระบบเช่นนี้ทำให้เกิดการผูกขาดของทายาททางการเมืองทั้งในระดับชาติและในระดับพื้นที่ไม่กี่กลุ่มการเมืองเท่านั้น อีกทั้งรูปแบบการอุปถัมภ์ที่หลากหลายในสังคมไทยนั้น ได้ถูกพัฒนาและปรับรูปแบบให้มีประสิทธิภาพในแต่ละยุคสมัย (Promgird, 2014) อาจเป็นการให้ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด หรือแม้แต่การจัดทำนโยบายเพื่อประโยชน์ของผู้มีสิทธิเลือกตั้งก็ตาม นอกจากนี้ การพิจารณาตัดสินใจเลือก “ผู้แทน” ของผู้มีสิทธิเลือกตั้งนั้น ส่วนใหญ่พิจารณาจากผลประโยชน์ที่ได้รับเป็นการเฉพาะหน้า หรือชั่วครั้งชั่วคราว ภายใต้อาณัติสัมพันธที่มีต่อกันมาอย่างยาวนาน ในขณะเดียวกัน ผู้แทนก็มีได้ให้ความสำคัญกับหน้าที่ของผู้แทนเท่าใดนัก แต่เน้นหนักไปในการทำประโยชน์ หรือช่วยแก้ไขปัญหาคความเดือดร้อนในพื้นที่เขตเลือกตั้งเป็นหลัก ทั้งนี้จะเห็นได้ว่า ผู้มีสิทธิเลือกตั้งส่วนใหญ่ยังขาดความรู้ความเข้าใจอย่างถูกต้อง หรือขาดความตระหนัก และให้ความสำคัญกับสิทธิที่ตนพึงมี (King Prajadhipok’s Institute, 2010)

จังหวัดสมุทรปราการ เขต 2 เป็นพื้นที่ที่มีความหลากหลายทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง ซึ่งเป็นจังหวัดในเขตปริมณฑลที่มีความคล้ายคลึงกับกรุงเทพมหานคร ทั้งในแง่ภูมิศาสตร์ สภาพเศรษฐกิจ และสภาพสังคม พร้อมทั้งมีชื่อเสียงในฐานะเมืองแห่งผลประโยชน์ และเขตอิทธิพลของกลุ่มอำนาจต่างๆ และที่สำคัญ คือ จังหวัดสมุทรปราการเป็นจังหวัดที่มีสภาพเศรษฐกิจเติบโตมาก ทั้งการเป็นเมืองอุตสาหกรรมเพื่อการส่งออก เขตอุตสาหกรรมชายฝั่งทะเลตะวันออก การมีสนามบินนานาชาติสุวรรณภูมิซึ่งมีเป้าหมายในการพัฒนาเป็นศูนย์กลางการบินในภูมิภาคเอเชีย แต่ก็ยังคงมีบางพื้นที่ในจังหวัดที่มีบริบทพื้นที่กึ่งเมือง กึ่งชนบทอยู่ ระบบสาธารณูปโภคยังไม่ได้รับการพัฒนาอย่างสมบูรณ์ เช่น อำเภอบางบ่อ อำเภอบางเสาธง เป็นต้น

และหากพิจารณาความสัมพันธ์เชิงอำนาจทางการเมืองในพื้นที่จังหวัดสมุทรปราการแล้วนั้น จะพบว่าสมุทรปราการเป็นพื้นที่ที่มีการเลือกตั้งทั่วไปมาตั้งแต่ พ.ศ. 2476 จนถึงการเลือกตั้งทั่วไป พ.ศ. 2554 นั้น นักการเมืองท้องถิ่นของจังหวัดก็ยังคงเป็น 2 กลุ่มการเมืองใหญ่ อันได้แก่ กลุ่มอศวเหม ซึ่งเป็นกลุ่มการเมืองดั้งเดิมที่ปราศจากคู่แข่งทางการเมืองมากกว่า 30 ปี แต่ด้วยกระแสความนิยมพรรคไทยรักไทย (พรรคเพื่อไทยในปัจจุบัน) กลุ่มของระดมิตได้ได้รับเลือกตั้ง จึงถือเป็นการเปลี่ยนแปลงชั่วอำนาจที่สำคัญของจังหวัดสมุทรปราการ จากสภาพการณ์ดังกล่าวข้างต้นนั้น งานวิจัยฉบับนี้ จึงได้มุ่งเน้นการศึกษาวิเคราะห์ในพื้นที่ของจังหวัดสมุทรปราการ โดยผู้วิจัยมุ่งหวังในการสังเคราะห์รูปแบบการตัดสินใจเลือกนักการเมืองของประชาชนผู้มีสิทธิ เพื่อคาดหวังว่าการศึกษาวิเคราะห์การเลือกตั้งที่จะเกิดขึ้นในอนาคต จะช่วยชี้ให้เห็นถึงความสัมพันธ์ที่ซับซ้อนของปรากฏการณ์ต่างๆ ตลอดจนทัศนคติของผู้มีสิทธิเลือกตั้งหลากหลายวัยวุฒิ คุณวุฒิที่มีต่อประชาธิปไตย พรรคการเมือง และสถาบันทางการเมืองได้กระจ่างยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับสภาพของการสื่อสารทางการเมือง ค่านิยม ผลประโยชน์ และระบอบการเมือง และการตัดสินใจเลือกของประชาชนในให้นักการเมืองได้รับเลือกตั้ง: พื้นที่จังหวัดสมุทรปราการ เขต 2
2. เพื่อวิเคราะห์อิทธิพลขององค์ประกอบที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกของประชาชนในให้นักการเมืองได้รับเลือกตั้ง: พื้นที่จังหวัดสมุทรปราการ เขต 2

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยแบบผสมวิธี (mixed methods) โดยผสมวิธีระหว่างการวิจัยเชิงปริมาณ (quantitative method) และการวิจัยเชิงคุณภาพ (qualitative method) โดยการวิจัยเชิงเอกสาร (documentary research) การวิจัยเชิงสำรวจ (survey research) มาวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อสร้างรูปแบบการสื่อสารทางการเมือง ค่านิยม ผลประโยชน์ และระบอบการเมืองที่ส่งผลให้นักการเมืองได้รับเลือกตั้ง

การเก็บรวบรวมข้อมูล จากประชาชน นักการเมือง และนักวิชาการเกี่ยวกับการเมืองพื้นที่จังหวัดสมุทรปราการ เขต 2 ในช่วงเดือนธันวาคม 2560 – ธันวาคม 2561

การวิจัยเชิงปริมาณประชากร ซึ่งได้แก่ ประชาชนผู้มีสิทธิลงคะแนนเลือกตั้ง ในจังหวัดสมุทรปราการ เขต 2 จำนวน 8,000 คน สุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มแบบแบ่งพื้นที่ และการสุ่มอย่างง่ายได้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง 400 คน แล้วใช้เครื่องมือที่เป็นแบบสอบถามซึ่งมีค่าความเชื่อถือได้ 0.78 เก็บรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าสถิติร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์เส้นทางความสัมพันธ์ด้วยโปรแกรม LISREL ส่วนการวิจัยเชิงคุณภาพทำการสัมภาษณ์นักการเมืองและนักวิชาการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยเทคนิคการวิเคราะห์เนื้อเรื่อง



การเชื่อมโยงองค์ประกอบกับทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

การเชื่อมโยงองค์ประกอบกับทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง เป็นผลจากการศึกษาวิจัยตามรายนามที่กล่าวมาข้างต้น โดยเรียงลำดับตามการให้ความสำคัญของแนวคิดทฤษฎี และเรียงตามการให้ความสำคัญขององค์ประกอบก่อน – หลัง (Banboonlertchai, 2016; Chalermchuang, 2016; Chanaboon, 2016; Cheypratub, 2008; Chulintorn, 2011) แสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 องค์ประกอบกับทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

องค์ประกอบ	การมีส่วนร่วมทางทางการเมือง ของประชาชน	แนวคิดภาวะผู้นำทางการเมือง	แนวคิด การตัดสินใจ	แนวคิดการเมืองท้องถิ่น	แนวคิดเกี่ยวกับ การเลือกตั้ง
การสื่อสาร ทางการเมือง	ประชาชนมีทางเลือกในการรับ ข่าวสารที่หลากหลาย รวมไปถึง ถึงความก้าวหน้าของเทคโนโลยี ส่งผลให้เกิดการสรุปแบบการ สื่อสารที่ลัดตัวกลางมากขึ้น มี สื่อสารโดยตรง ซึ่งส่งผลให้ใน ทางตรงข้ามประชาชนก็สามารณ แสดงออกถึงการรับรู้สารได้อย่าง รวดเร็ว	นักการเมืองมักสื่อสารโดย การเข้ามานำ สร้างบทบาท ในการเป็นผู้นำเมื่อเกิด ปัญหา หรือเหตุขัดข้อง ภาวะวิกฤติ นำมาซึ่งการ จัดจำของประชาชน	ประชาชนตัดสินใจเลือก นักการเมืองจากการเข้าถึง ของนักการเมือง ผ่านช่อง ทางต่างๆ มากกว่านักการ เมืองที่ไม่มีช่องทางการเข้า ถึงและสื่อสารที่เหมาะสม	นักการเมืองที่อยู่ในพื้นที่ สามารถใช้ความเป็นท้องถิ่น นิยามเพื่อสื่อสารถึง ความเป็นพวกเดียวกัน	การสื่อสารเพื่อกระตุ้น ให้ประชาชนทราบว่า มี ช่องทางเพื่อแสดงความ ประสงค์ หรือผลความไว ้วางใจต่อการเมืองผู้นั้น
ค่านิยม	การที่นักการเมืองเข้าร่วม กิจกรรมสาธารณะ และร่วม เผชิญภาวะวิกฤติกับชุมชน ส่งผล ให้เกิดความนิยมต่อบุคคล ให้เกิดความนิยมต่อบุคคล	การสร้างความเป็นผู้นำ ในสถานการณ์ปกติ รวม ถึงภาวะวิกฤติของบุคคล กลุ่ม ชุมชน นำมาซึ่ง ความนิยมต่อบุคคล หรือ พรรคการเมือง	ความมั่นใจของประชาชน ต่อบุคคลผู้ลงสมัครรับเลือก ตั้งการยกย่อง เชิดชู กระทั่ง ตัดสินใจมอบหมายความไว ้วางใจให้เป็นผู้แทนทางการเมือง	การสร้างความเป็นพวก เดียวกัน เป็นคนในท้องถิ่น สนับสนุนคนในท้องถิ่นให้ รับใช้ เพื่อตอบแทนท้องถิ่น ของตนเอง	การสร้างภาพพจน์ใจดีทั้ง ในระดับบุคคล กลุ่ม และ ชุมชน โดยมุ่งหวังให้เกิด ความเป็นปึกแผ่นผ่านการ เลือกตั้ง

ตารางที่ 1 (ต่อ)

องค์ประกอบ	การมีส่วนร่วมทางการเมือง ของประชาชน	แนวคิดภาวะผู้นำทางการเมือง	แนวคิด การตัดสินใจ	แนวคิดการเมืองท้องถิ่น	แนวคิดเกี่ยวกับ การเลือกตั้ง
ผลประโยชน์	การที่ชนชั้นการเมืองสร้างหรือกระทำการบางอย่างเพื่อก่อให้เกิดประโยชน์ต่อบุคคล หรือสาธารณะ โดยประชาชนเป็นผู้ร้องขอ หรือเป็นผู้ได้รับผลประโยชน์	การนำริเริ่ม หรือผลักดันของนักการเมืองให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางบวกกับบุคคล กลุ่มคน และชุมชน	การที่ประชาชน กลุ่มคน ชุมชนได้รับผลประโยชน์อย่างใดอย่างหนึ่ง ส่งผลให้เกิดการตัดสินใจเลือกนักการเมือง	การสร้างประโยชน์ต่อท้องถิ่น หรือชุมชนเป็นการเฉพาะเจาะจง	ความคาดหวังว่าจะเกิดการผลักดันในเชิงนโยบาย ที่จะส่งผลให้เกิดประโยชน์ต่อประชาชนระดับปัจเจก และชุมชน สังคม
ระบบการเมือง	การสร้างความเป็นหนึ่งเดียวกันเพื่อร่วมสร้างและพัฒนา เปิดโอกาสให้ประชาชนเป็นสมาชิกแนวร่วมของพรรคการเมือง สามารถร่วมเสนอแนะทางการเมืองได้ ทั้งในเชิงนโยบายและปฏิบัติ	การสร้างภาพลักษณ์ถึงความจำเป็นผู้นำของผู้นำพรรคการเมืองรวมถึงตัวนักการเมือง ที่จะสามารถแสดงถึงภาพของการนำพาประเทศมุ่งสู่การพัฒนาได้	ความเชื่อมั่นต่อพรรคการเมือง หรือผู้นำของพรรคการเมืองที่ส่งผลให้ประชาชนตัดสินใจเลือกพรรคการเมือง หรือผู้สมัครรับเลือกตั้งจากพรรคการเมืองนั้น	การอิงความเชื่อมั่นจากประชาชน โดยอาศัยความเป็นแบบแผน ความนิยม และนโยบายของพรรคการเมืองระดับชาติ	การกำหนดให้เกิดการตัดสินใจเลือกสิ่งที่คาดหวังว่าจะนำมาซึ่งความพึงพอใจของประชาชนต่อการพัฒนาและขับเคลื่อนประเทศและสังคม
การตัดสินใจเลือกของประชาชน	การเลือกนักการเมืองที่ประชาชนสามารถเข้าถึง และพึงได้ รวมถึงนำมาซึ่งการพัฒนาที่เกิดประโยชน์ต่อตนเอง และชุมชน	การตัดสินใจเลือกนักการเมืองที่สามารถเป็นผู้นำได้ทั้งในภาวะปกติ และภาวะวิกฤติ	ความพึงพอใจอาจเกิดขึ้นจากแนวคิดเชิงปัจเจก และกระแสนิยมของกลุ่ม ซึ่งส่งผลให้เกิดการเลือกนักการเมืองของประชาชน	ความนิยมต่อความเป็นคนในท้องถิ่นของประชาชน ต่อนักการเมือง	การแสดงความประสงค์ที่จะเลือกหรือไม่เลือกนักการเมืองของประชาชน ซึ่งกำหนดให้เป็นหน้าที่ของประชาชนที่ต้องปฏิบัติ

ผลการวิจัย

การเลือกตั้งถูกนำมาใช้เป็นเครื่องมือในการคัดสรรผู้แทนเพื่อให้ใช้อำนาจหน้าที่แทนประชาชนผู้เป็นเจ้าของอำนาจสืบทอดกันมาจนกลายเป็นวัฒนธรรมประชาธิปไตยของไทยจากรุ่นสู่รุ่นภายใต้ระบบอุปถัมภ์จนทำให้เกิดทายาททางการเมือง หรือได้ผู้แทนที่ให้ผลประโยชน์เฉพาะหน้าชั่วคราวภายใต้ความสัมพันธ์ต่อกันโดยเน้นหนักไปที่ผลประโยชน์ในการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนในพื้นที่เป็นหลัก แทนที่จะเลือกผู้แทนที่มีความรู้ความสามารถในการทำหน้าที่พิจารณากฎหมายที่บังคับใช้ในสังคม และประโยชน์อื่นๆ ที่ทำให้ประชาชน และประเทศชาติเจริญก้าวหน้า

ผลการวิจัยพบว่า

- 1) สภาพของปัจจัยการสื่อสารทางการเมือง ค่านิยม ผลประโยชน์ ระเบียบการเมือง และการตัดสินใจเลือกนักการเมืองของประชาชนตามความคิดเห็นของประชาชนอยู่ในระดับดีมากทุกปัจจัย
- 2) ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกของประชาชนให้นักการเมืองได้รับเลือกตั้งมากที่สุด คือ ระเบียบการเมือง รองลงไปคือการสื่อสารทางการเมืองผลประโยชน์ที่ประชาชนจะได้รับ และค่านิยมต่อพรรคการเมือง ตามลำดับ

อภิปรายผลการวิจัย

1. จากวัตถุประสงค์ที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า ระดับของสภาพปัจจัย การสื่อสารทางการเมือง ค่านิยม ผลประโยชน์ ระเบียบการเมือง และการตัดสินใจเลือกนักการเมืองของประชาชนตามความคิดเห็นของประชาชนอยู่ในระดับดีมากทุกปัจจัย ซึ่งจะเห็นว่าบางมิติคือมิติผลประโยชน์สอดคล้องกับการวิจัยของสถาบันพระปกเกล้าที่พบว่านักการเมืองเน้นหนักไปในการทำประโยชน์หรือช่วยแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนในพื้นที่เขตเลือกตั้งเป็นหลัก (King Prajadhipok's Institute, 2010) อย่างไรก็ตามปัจจัยด้านค่านิยมในประเด็นค่านิยมต่อพรรคการเมือง ที่นักการเมืองสังกัดนั้นประชาชนเห็นว่ามีสำคัญต่อการตัดสินใจเลือกผู้สมัครให้เป็นผู้แทนมากที่สุดเมื่อเปรียบเทียบกับปัจจัยอื่นๆ เพราะจะเห็นว่าประชาชนจะเลือกนักการเมืองที่สังกัดพรรคที่ชื่นชอบประกอบกับพรรคการเมืองนั้นๆ มีนโยบายที่ตรงกับความต้องการของประชาชน (Phothaen, 2011; Almond & Bingham, 1966) อีกทั้งผู้สมัครรับเลือกตั้งชอบช่วยเหลือสังคมและเป็นที่น่ายินดีที่ประชาชนมั่นใจว่าการโฆษณาชวนเชื่อไม่สามารถทำให้เปลี่ยนใจได้ โดยเฉพาะนักการเมืองที่ฉ้อโกง และนักการเมืองที่มีชาติตระกูลใหญ่ก็ตาม

2. จากวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกของประชาชนให้นักการเมืองได้รับเลือกตั้งมากที่สุด คือ ระเบียบการเมืองรองลงไปคือ การสื่อสารทางการเมือง ผลประโยชน์ที่ประชาชนจะได้รับและ ค่านิยมต่อพรรคการเมือง ตามลำดับ ซึ่งสอดคล้อง และเป็นไปตามผลการวิเคราะห์พบว่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่ปรากฏว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างระบอบทางการเมือง

มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กับการตัดสินใจเลือกของประชาชนให้นักการเมืองได้รับเลือกตั้ง ($r = 0.37$) อีกทั้งมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กับค่านิยม อีกด้วย ($r = 0.40$) และเมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทั้งหมดก็พบว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทุกๆคู่ความสัมพันธ์ แม้ว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีค่าอยู่ระหว่าง 0.34 – 0.47 ซึ่งเห็นว่ามีค่าไม่สูงนักแต่ค่าสถิติดังกล่าวมีนัยสำคัญทั้งนั้นเพราะโดยหลักการแล้วขนาดของกลุ่มตัวอย่างมีจำนวนมาก ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แม้ว่าจะต่ำๆ ก็จะมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงแสดงให้เห็นว่าปัจจัยทุกปัจจัยที่นำมาเป็นตัวแปรและเขียนโครงสร้างความสัมพันธ์เชิงสาเหตุ และผลดังกล่าวกรอบแนวคิดของการวิจัยเรื่องนี้สมเหตุสมผลแล้ว

จากผลการวิจัยที่พบว่า ระบอบการเมืองมีอิทธิพลมากที่สุดต่อการตัดสินใจเลือกของประชาชนให้นักการเมืองได้รับเลือกตั้งนี้จะเห็นว่าเป็นไปตามหลักการกล่าว คือ การที่ประชาชนรู้จักคุณของพรรคความจงรักภักดีต่อพรรคการเมือง และความสัมพันธ์กับพรรคการเมืองมีความสำคัญมากที่สุดที่จูงใจให้ประชาชนตัดสินใจเลือกผู้แทนของตน และการสื่อสารทางการเมืองที่มีความสำคัญเพราะเป็นการทำการโฆษณาชวนเชื่อมาผสมผสานกับเนื้อหาทางการเมือง และการสื่อสารเข้าด้วยกันเพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ในทางการเมืองซึ่งเป็นเครื่องมือสำคัญของการกำหนดยุทธศาสตร์เพื่อนำไปสู่เป้าหมายทางการเมือง (Jungcharoeng, 2014) เป็นการสร้างเครือข่ายผลประโยชน์ การประสานผลประโยชน์ การสร้างกฎการประยุกต์ใช้กฎ และการปรับเปลี่ยนกฎ เพราะการสื่อสารทางการเมืองมีหน้าที่ในการสร้างทัศนคติทางการเมืองมีหน้าที่ในการสร้างทัศนคติทางการเมือง ด้วยการพูดคุยการเผยแพร่ การประชุม การอบรม การแจกใบปลิว การติดประกาศ แผ่นพับ ข่าว และบทความทางวิทยุกระจายเสียง เพื่อให้ประชาชนสนใจในเมือง สร้างบทบาททางการเมือง (Petchbordee, Naressenie & Pairindra, 2015)

ดังนั้นการค้นหาเหตุจูงใจให้ประชาชนตัดสินใจเลือกผู้แทนของตนที่มีผลจากสภาพของการสื่อสารทางการเมือง ค่านิยม ผลประโยชน์ ระบอบการเมือง การตัดสินใจเลือกของประชาชนให้นักการเมืองได้รับเลือกตั้ง และการสื่อสารเข้าด้วยกันเพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ในทางการเมืองซึ่งเป็นเครื่องมือสำคัญของการกำหนดยุทธศาสตร์เพื่อนำไปสู่เป้าหมายทางการเมือง

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ข้อเสนอแนะจากงานวิจัย

1.1 พรรคการเมืองควรกำหนดลำดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลให้การตัดสินใจเลือกของประชาชนให้นักการเมืองได้รับเลือกตั้ง คือ การสื่อสารทางการเมือง ผลประโยชน์ที่ประชาชนจะได้รับ และค่านิยมต่อพรรคการเมือง และระบอบการเมืองตามลำดับ

1.2 ผู้สมัครรับเลือกตั้ง และหวังผลได้รับเลือกควรให้ความสำคัญต่อปัจจัยด้านระบอบการเมือง และการสื่อสารทางการเมืองโดยเน้นให้ประชาชนทราบ คือ ประโยชน์ที่ประชาชน และประเทศชาติจะได้รับ เป็นสำคัญ

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรทำการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยที่ทำให้ประชาชนตื่นหมยยกย่อง และศรัทธาพรรคการเมือง

References

- Almond G.A. & Bingham P. (1966). *Comparative Politics : A Developmental Approach*. Boston : Little, Brown and company.
- Banboonlertchai, S. (2016). *Summary of the Public Participation Act in the Process of Public Policy*. Bangkok: King Prajadhipok's Institute.
- Cheypratub, S. (2008). Communication, Politics, and Democracy in Developed Societies. Chonburi Province. *Pathu mthani University Academic Journal*, 6 (2), 181-182.
- King Prajadhipok's Institute. (2010). *Research integration: Local politicians and election behavior 2007*. Bangkok: Bureau of Research and Development King Prajadhipok's Institute.
- Petchbordee, L., Naressenie, N. & Pairindra, B. (2015). The Performance Management of Municipalities in Samut Prakan Province. *Journal of Graduate Studies Valaya Alongkorn Rajabhat University*, 9 (3).
- Phothaen, W. (2011). *Basic Concepts of Democracy*. Bangkok: Office of the Cabinet.
- Promgird, P. (2014). Democracy Development and Democratic Political Culture Building. *Rattasapasarn*, 62 (7), 9-44.